

[Ninn-Hansen.]

Jeg citerede ganske korrekt, hvad finansministeren har udtalt. Mener finansministeren, at det blad, som socialdemokratiet udgiver, har citeret ham forkert? Hvis det ikke er tilfældet, har finansministeren sagt, at det er et 100 pct. socialistisk forslag, endda gentaget det to gange. Og så er der ingen af os, der skal tale uden om det, men det er jo det, finansministeren forsøger på også ved denne lejlighed. Betragter finansministeren det fortsat som et 100 pct. socialistisk forslag, eller hvor meget da? Vil finansministeren svare, eller vil finansministeren lægge hele ansvaret på bladet og dem, der udgiver det, eller på journalisten, eller vil finansministeren have, at hans ord stadig væk skal stå til troende? For dér står, at dette ØD-forslag er et 100 pct. socialistisk forslag.

Statsministeren (*Anker Jørgensen*): I den diskussion, der har været her i dag, og i den diskussion, der foregår ude i offentligheden, er det tilbagevendende tema dette med den store fond. Man fremstiller det, som om det var noget slemt og frygteligt, at man igennem lovgivningen etablerer en sådan stor fond.

Må jeg alligevel for en ordens skyld have lov at gentage nogle af de begrundelser, der er for den store fond: først den gensidige sikring, som alle lønmodtagere kommer ind under, således at man ikke risikerer at miste sin aktiekapital, hvis éns egen virksomhed går ned. Lad mig understrege betydningen af, at fordelene ved økonomisk demokrati baseret på denne fond giver ens fordele til alle. Lad mig understrege betydningen af, at denne fond også kan medvirke til uddannelse af lønmodtagerne, så de kan blive stadig bedre egnede til at gå ind i hele problematikken om demokratisering af arbejdslivet.

Lad mig også lige gøre opmærksom på den forargelse, der er imod store fonds, for den store forargelse findes åbenbart ikke, når det er kapitalkoncentration på få hænder. Her lægges der op til et lovforslag,

hvor kapitalkoncentrationen foregår på en sådan måde, at den ejes af de mange og dermed de mange hænder i fællesskab. Jeg mener, det er meget afgørende. Og når man så samtidig siger, nærdemokratiet svigtes, er det vel værd at understrege, at nærdemokratiet ikke svigtes ved den decentralisering af kapitalen, der findes sted; ved det valg, som lønmodtagerne selv skal foretage til repræsentation i virksomhederne, er nærdemokratiet tilgodeset, selv om der er lavet en central fond.

Jeg vil godt lige til hr. Ninn-Hansen sige, at det er da klart og sådan set overflødigt at spørge om, at man i udvalgsarbejdet, når der skal arbejdes med disse ting, kan få sagkyndig bistand. Det er en selvfølge; det gælder alle lovforslag, og det gælder naturligvis også i dette tilfælde.

Så vil jeg til spørgsmålet om samarbejde, som hr. Ninn-Hansen nu bringer ind i billedet igen, sige, at regeringen har hele tiden været åbent indstillet over for et samarbejde. Men jeg må indrømme, at når det blev sagt så stærkt og så voldsomt, som jeg mødte det i de første dage, blev jeg ærlig talt en lille smule mistænkelig eller i hvert fald betænkelig.

Men bortset fra det: der er ikke noget i regeringens oplæg på lovgivningsområder og på forskellige områder, der ikke indeholder et oplæg til samarbejde, og der er også oplæg til samarbejde omkring en ny lov om økonomisk demokrati.

Men hvis man placerer sig, som det konservative folkeparti har gjort i dag med en i virkeligheden meget kategorisk afvisning, ja, så er det klart, at samarbejdet ifølge sagens natur vil blive noget indskrænket.

Lad mig til sidst sige til hr. Ninn-Hansen, når han spørger, om jeg er tilfreds med den tilslutning, jeg har fået her i dag eller kan forvente at få på grundlag af de udtalelser, der er faldet: ja, det er jeg egentlig. Når en mindretalsregering kan få et flertal bag sig, der stemmer den dagsorden ned, som hr. Ninn-Hansen er kommet med, og når en betydelig del af salen undlader at stemme